

EN LEGENDE ER GJENOPPSTÅTT

Norges fremste varemerke innen hi-fi er tilbake for fullt. Med tung high-end flerkanalselektronikk som fyller rommet med lyden av musikalske drømmer. Og som tømmer lommeboka.

Tekst Geir Nordby
Foto John Nordahl

VI TESTER:

Multispiller:
EMP-1
kr 49 225

Flerkanals forforsterker:
EC 4.9
kr 39 421

Trekanals effektforsterker:
AW 3 x 120-M
kr 31 673

Tokanals
effektforsterker:
AW 2 x 120-M
kr 39 974

Totalt:
kr 160 293

Klokka seks på kvelden kom Volker Hunger med Electrocompaniets nye dollarglis til vårt testrom, og hadde æren av å få historiens siste testrunde i Bærumsveien 134, før vi flyttet til nye lokaler på Billingstad.

Jeg og Audun hadde jobbet iherdig med testing av annet utstyr og var møkk lei jobb den dagen. Vi ville bare hjem. Men hengeshodene ble fort forvandlet til smilefjes etter at anlegget var koblet opp og fullt operativt. Varmtglødende musikk strømmet ut av høyttalerne, vi fikk nesten sjelen til artisten rett i hjertet. En fyldig klang, et enormt rom av luft rundt ethvert instrument, og nærheten i stemmen til folksangerinna Ani DiFranco, så vel som rusten i stemmerøret til Mark Knopfler. Alt var på plass. Dette var ingen matematisk gjengivelse av bits og hertz, men snarere en muskalsk prestasjon av sjelden vare. Så var det heller ikke noe minus med en fjernkontroll som går på radiobølger, leser avspillerens telleverk og som kan fortelle hvor mye strøm forsterkerne trekke.

FAKTA

Electrocompaniet

Støtter DVD, CD, SA-CD
Balansert XLR
Automatisk brokobling
Fjernkontroll med RF-signal
5 x 120 W (ev. 2 x 400 W)
Software oppgraderbar med USB
Pris: Kr 160 293

MED FOKUS PÅ MUSIKKEN

Komponentene i testen er laget først og fremst med tanke på musikkopplevelser. I multispilleren EMP-1 er lyden i høysetet, selv om den også er utstyrt med digital HDMI-utgang og høykvalitets bildeprosessering fra Faroudja. Electrocompaniet har derimot ikke tweeket eller justert noe på bildekretsene, så kvaliteten på bildet vil ikke være bedre enn med mange mellomklassespillere.

Men lyd er noe Electrocompaniet kan, og de har utstyrt samtlige produkter med fullbalanserte kretser. Dette gir et svært lavt støygulv og et renere musikksignal. Det gjelder å komme så nært innpå artisten som mulig, å få musikken intravenøst direkte inn i blodet, for å si det sånn.

Balanserte kretser krever XLR-kabler. I dette tilfellet 12 stykker. Det kan fort bli dyrt, men i denne prisklassen skulle det være mulig å forhandle seg til både kabler og fjernkontroll inkludert i handelen.

HØY PRIS SETTER KRAV

De fleste av oss vil være fornøyd gjennom et helt livsløp med en CD-/DVD-spiller til 15 000 kroner og en flerkansalsreceiver til 20 000. De beste av dem vil gi musikk- og filmopplevelser av høy klasse, med få, om noen åpenbare svakheter. Men har man først satt beina inn i high-end-verdenen, vil man aldri tilbake. Selv om man betaler masse for tilsynelatende små forbedringer, er dette forskjeller som jobber på et dype-re følelsemessig plan. Man tar seg tid til å virkelig synke ned i sofaen og nyte hver note. Musikalsk terapi som masserer sjelen. Super oppløsning og et dynamisk omfang som gjør at lydbildet vokser i størrelse,

med en mer suggererende bass og mer luft i toppen enn med rimeligere utstyr. Dette er et krav vi setter, det holder ikke at lyden er bra. Den må være en ren drøm, skal det være verdt å betale 160 000 kroner for kun elektronikken. Med høyttalere ser vi fort på en pris av 300 000. Prisen på en splitter ny Audi A3 ...

Spent på om utstyret innfrir forventningene, brokobles effektforsterkerne (se egen firkant). Det er ganske lett å høre forskjell på forsterkerne i normal og brokoblet modus. Det låter bedre brokoblet. Mot normalt.

Electrocompaniet har nemlig gjort det skikkelig, med fullbalansert signal hele veien, og med stor nok strømforsyning til å med letthet takle en økning fra 120 til 400 watt! Selv når man spiller lavt får lyden mer dybde når man brokobler. Og det viser seg fort at disse produktene spiller Musikk med stor M. Siste plate av Norah Jones er ikke akkurat min greie. Litt kjedelig easy-listening vi-sejazz, eller noe i den retning. Men

elektronikken makter å bringe frem en nærhet i stemmen hennes, samtidig som kontrabassen er klart markert i anslagene mens kroppen er stor og deilig. Norah har en fylde nederst i stemmen som er en utfordring å få frem. Men Electrocompaniet bringer fylde frem med en sjelden nerve. Klangsignaturen er av typen varm, men uten å bli overfylld og treig. Den er myk i svingene, akkurat som en amerikansk luksusbil, men ligger likevel klistret til veien og følger det musikalske signalet med superb presisjon.

LYTTER MED HJERTET

Undertegnede opplever store problemer med å dissekere lydbildet og beskrive det systematisk, for jeg hører ikke diskant, bass og mellomtone. Bare musikk. Når utstyret er av denne kvaliteten, lytter man mer med hjertet enn ørene. Musikken prater til meg som den sjeldent pleier.

Ta for eksempel plata "Sakte sanger" av Anne Lande og Per Husby. Spennende, men rolig visejazz, hvor noen av låtene tar utgangspunkt i tekster og melodier av Alf Prøysen. En velklingende plate, med mye dynamikk og med et hav av detaljer. Et virkelig godt anlegg markerer pianoet mykt, men samtidig attackert. Og det skjer her.

Kontrabassen låter også stor og fyldig, uten å bli bøs. Det er virkelighetsnært og til de grader forførende.

Perspektivet er bredt. Klangen fra studioet brer seg svevende ut i rommet, godt utover høyttalernes fysiske plassering. Og dypbassen er bunnsolid. Foruten å gjøre pianoets og kontrabassens dypeste oktaver hørbare, sørger dypbassen for at lydbildet males på en svart bakgrunn og tegner kontrastene i musikken klart som dagen. To pianoanslag er aldri like, og det legger man tydelig merke til med produktene fra Electrocompaniet. Dynamikken i musikken skildres med ekstrem presisjon.

Takket være en nyansert diskantgjengivelse er cymbaler, hi-hat og de lyse pianotangentene luftige og med glattpolerte detaljer. Men diskanten gagnar ikke bare de åpenbare instrumentene. Det får også bassinstrumentene til å låte større. Mektingere. Bedre.

ROCK!

Men anlegget kan annet enn akustisk musikk av rolig type. Bare sett på Rammstein, Tool eller Sepultura, og kjenn blodet koke i årene. Det er nok kraft til å fylle en stue på 50 m² med høy lyd, uten at forsterkerne blir tungpustet. Ett ord: eufori. Electro-

Electrocompaniet før og nå

Electrocompaniets første forsterker så dagens lys som en prototyp i 1974. The 2 Channel Audio Power Amplifier, som den het, ble testet av fagtidsskriftet The Audio Critic i USA i 1977, med følgende utsagn:

– Audio freaks – Eat your hearts out: This is the world's best sounding amplifier, and you can't buy one in this country.

Norsk historie var skapt. Sjefskonstruktør Per Abrahamsen var siden anerkjent i Norge og det store utland, og produktene fra Electrocompaniet ble regnet som noe av det ypperste man kunne kjøpe for penger, også blant nasjonale og internasjonale platestudioer.

Men etter hvert som årene gikk, kom økonomiske påkjenninger for lørenskog-bedriften. I september 2004 kom nyheten: Electrocompaniet var konkurs.

Senere samme år ble merkenavnet kjøpt opp av West Design, som bygget opp firmaet økonomisk igjen. Målet er å utvide Electrocompaniet til å bli en stor aktør både på nasjonalt og internasjonalt plan. Noen av de opprinnelige utviklerne er fremdeles med, selv om Abrahamsen selv har gått nye veier og produserer forsterkere under sitt eget navn. Electrocompaniet lager nå både tidligere og helt nye produktlinjer.

companiet har en rytmisk teft og et bass-engasjement som overgår det meste. Kraften fra konsertforsterkere (PA) og oppløsningen til ekstrem hi-fi gjør dette til rene drømmeutstyret.

IKKE FOR ALLE?

Nå er det nok ikke alle som foretrekker den varme lyden. Lyden er ganske annerledes enn den til eksempelvis Chapter, som med sin integrerte stereo-forsterker Précis maler med mer nøytrale klangfarger og gir enda bedre inntrykk av dynamikk ved moderate lyd nivåer. Og selv om den "bare" har to ganger 130 watt, er den så kjapp at den virker kraftigere. Den kan ikke spille like høyt som dette forsterkeriet fra Electrocompaniet, men det er ikke langt unna. Det er vanskelig å si hva jeg foretrekker, for mens Chapter er mer "korrekt", leverer Electrocompaniet musikken med et brennende hjerte. Farget, ja vel, men altså hjertevarmende forførerisk.

FLERKANALS-MUSIKK

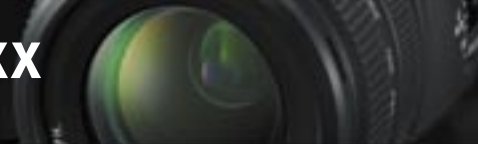
Men dette er jo surroundprodukter, så da må vi jo teste i surround. Ved å skifte modus til multikanal på forforsterkeren, slår effektforsterkerne seg over til normal femkanal.

På med SA-CD-en "Slaviske danser" av Dvůrak – spilt inn med The Royal Philharmonic Orchestra i 1995, med dirigent Douglas Bostock, og remikset til 5.1 i ettertid.

Slavonisk dans nr. 2 i e-moll har en høy Gudfaren-faktor. Rolig fløytespill og stryk, et og annet triangelpling, med en forsiktig bassrekke til støtte, før det blir intenst og med høyt tempo, à la russisk folkedans. Og elektronikken håndterer musikken med stor overbevisning. Scenen er enorm, musikken brer seg ut i rommet og rundt lytteposisjonen. Høytalerne forsvinner, her er det bare musikken som gjelder. Og kraftressursene er enorme, til tross for at det nå "bare" er 120 watt per kanal. Det er ingen tvil om at Electrocompaniet har lyktes i å bringe oss nærmere musikken.

FLERKANALS-FILM

Ettersom spilleren EMP-1 også tar DVD-er, må vi jo selvsagt også teste anlegget med film, selv om dette ikke er anleggets primær oppgave. Betaler man 160 000 for elektronikken, skal man ikke trenge å ha et filmanlegg i tillegg!

Bildekvaliteten er faktisk veldig god. Den er ikke like bra som den fire ganger rimeligere Denon DVD-3930, men er heller ikke så langt unna. Og det er greit, så lenge EMP-1 har fy-fasan-så-mye-bedre-lydkvalitet. Bildet er så bra at man ved første øyekast ikke savner noe. God oppskalering til 720p eller 1080i, ingen sagtenner i bildet. Og det er lite problemer med linjeflikker ved skarpe objekter i bevegelse. Alt i alt et troverdig bilde. Det Denon er bedre på er kontrast- og svartnivå, som sørger for mer dynamikk og bedre "trøkk" også i fargene, samt at den har enda litt jevnere bevegelser og bedre undertrykking av kompresjonsstøy. Svake skyer på himmelen blir litt mer grovkornet med Electrocompaniet.

Men den eksepsjonelle lyd kvaliteten kommer også film til gode en høy gang. Jeg ble sittende og se Terminator 3 fra begynnelse til slutt, til tross for at jeg har sett den mange ganger før. Dialogene er klokkeklare, og lydeffektene smeller ut med full kontroll. Her er det nok kraftressurser til å holde en låvedør med jerngrep og fremdeles klare å fokusere på andre ting som dialoger, filmmusikk og forsiktige fo-

ley-effekter som fottrinn og pusting. Selv en oppegående kvinne har ikke like god kontroll på flere oppgaver samtidig.

KONKLUSJON

Så er Electrocompaniet tilbake på markedet for fullt. De satser høyt, og lander med begge beina i perfekt telemarksnedslag. Disse komponentene kombinerer masse kraft med en deilig og delikat musikalitet. En varm lyd som uten å være treg gir musikken fylde og ynde. Det er lenge siden jeg hadde musikkopplevelser av denne typen, med et enormt lydbilde hvor instru-

mentene er korrekt plassert og med klangen fra opptaksrommet nærmest intakt. Sjelen fra instrumentene kommer frem i godt monn, man kan spille så høyt man vil eller så lavt man vil, og man vil uansett føle at musikerne står i stua.

L&Bs vurdering 1-6

Electrocomaniet	
Lydkvalitet	★★★★★★
Bildekvalitet	★★★
Brukervennlighet	★★★★
Kvalitetsinntrykk	★★★★★★

Samlet vurdering ★★★★★

Pris: kr 160 293
Distributør: Electrocompaniet
www.electrocompaniet.no

FJERNKONTROLLEN

For de som er fiksert på tekniske "dingser", er fjernkontrollen noe for seg selv. Den oser kvalitet og er svært elegant utformet med glassflate og gullfargete knapper. Men det kule er at den kommuniserer toveis med produktene. Telleverket på avspille- ren er også på fjernkontrollen, samt informasjon om artist og låt dersom dette foreligger på plata. Den kommuniserer også over radiobølger, slik at man ikke trenger å peke på produktet for å operere det. Du kan i teorien sitte på toalettet og styre lyden derfra. Fjernkontrollen er ekstrastyr og koster 3 000 kroner.